

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115200992
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3115200992.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci rozvodu manželstva s príslušenstvom navrhovateľa: V. S., invalidný dôchodca, bytom M. XX, R. a jeho manželky: W.. R. S., W.., bytom M. C. XXXX/XX, C., zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Legerským, so sídlom Námestie sv. Anny 25, Trenčín, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. januára 2017, č. k. 30P/12/2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku IV. o rozsahu vyživovacej povinnosti navrhovateľa k maloletému V. S., narodenému XX.XX.XXXX, na čas po rozvode manželstva rodičov, z r u š u j e a vec v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd ako súd prvej inštancie rozviedol manželstvo účastníkov konania po zistení, že sú zákonné podmienky na rozvod manželstva podľa § 23 Zákona o rodine. Spoločné dieťa účastníkov v spojenom konaní podľa § 100 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil rozsah vyživovacej povinnosti sumou 80 eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, do rúk matky, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode.

2. Rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu odôvodnil príjmovými a majetkovými pomermi rodičov dieťaťa. Matka má príjem z jej hlavného pracovného pomeru učiteľky za 01-10/2016 vo výške 833,38 eur mesačne a príjem z mimopracovného vzťahu na DTI Dubnica nad Váhom vo výške okolo 400 eur mesačne. Je vlastníčkou 2,5 izbového bytu, v ktorom žije a vlastní aj dve garsónky, ktoré ako uviedla, neprenajíma a z ich vlastníctva nemá príjem. Otec ako invalidný dôchodca poberá od 01.01.2016 invalidný dôchodok vo výške 234,90 eur mesačne. Je vlastníkom nehnuteľnosti, s možnosťou prenájmu, ale jeho príjem z prenájmu tejto nehnuteľnosti nebol preukázaný - (viď konanie o úpravu práv a povinností k mal. V. na čas do rozvodu manželstva, rozsudok Okresného súdu Trenčín, spis. zn. 30P/88/2014-190 zo dňa 01.10.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 30P/88/2014-252, zo dňa 26.01.2016). V nehnuteľnosti, v rodinnom dome, v ktorom žije a býva, je spoluvlastníkom v 1/7-ine. Mal. V. má 9,5 roka, je žiakom 3. ročníka ZŠ a má zdravotné problémy, s ktorými má matka zvýšené výdavky. Súd preto s prihliadnutím na príjmové a majetkové pomery rodičov určil otcovi povinnosť prispievať mal. V. výživným v sume 80 Eur mesačne. Okrem mal. V. matka ani otec nemajú inú vyživovaciu povinnosť. Pri takto určenej výške výživného (80 eur mesačne) sa do rodiny matky dostane príjem na jednu osobu vo výške 678,46 eur mesačne, (833,38 eur mesačne z hlavného príjmu matky, plus cca 400 eur mesačne vedľajší príjem matky, plus 23,54 eur mesačne prídavok na jedno dieťa, plus 20 eur mesačne daňový bonus a výživné pre mal. V. 80 eur mesačne, spolu vo výške 1356,92 eur mesačne, delené dvoma= 678,46 eur mesačne). Do rodiny otca sa pri takto určenej výške výživného dostane príjem na jednu osobu vo výške 154,90 eur mesačne, (234,90 eur mesačne z dôchodkovej dávky otca, mínus 80 eur výživné pre mal. V., spolu vo výške 154,90 eur

mesačne). Uvedená suma na osobu do domácnosti otca mal. V. je teda podstatne nižšia, ako je príjem na jednu osobu do domácnosti matky. Súd však pri svojom rozhodovaní o výške výživného prihliadol na tú skutočnosť, že pri poslednom rozhodovaní o určení výšky výživného, čo bolo 16.01.2016, otec dieťaťa mal za rok 2015 jediný príjem z dôchodkovej dávky vo výške 152,70 eur mesačne, pričom bol právoplatne zaviazaný prispievať na výživu maloletému V. sumou 40 eur mesačne. V súčasnosti, v roku 2017, má príjem z dôchodkovej dávky vo výške 234,90 eur mesačne a jeho príjem sa tak oproti príjmu pri poslednom rozhodovaní o určení výšky výživného, kedy bol zaviazaný platiť maloletému výživné vo výške 40 eur mesačne, zvýšil o 80 eur mesačne. Výživné pre mal. V. vo výške 80 eur mesačne je preto podľa názoru súdu primeraná výška nielen možnostiam a schopnostiam otca, ale je primeraná aj veku a potrebám mal. V., ktorý má 9,5 roka, má zdravotné problémy a výdavky primerané jej veku a potrebám.

3. Proti tomuto rozsudku, jeho výrokovej časti o určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, navrhovateľ (otec) podal včas odvolanie. Z obsahu jeho odvolania je zrejmé, že žiada rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o výživnom zmeniť a určiť rozsah jeho vyživovacej povinnosti k dieťaťu vo výške minimálneho výživného, resp. vo výške, ako ho platil doposiaľ (40 eur), prípadne, ako to navrhol v konaní kolízny opatrovník (50 eur mesačne). Vytýkal okresnému súdu nesprávne a neúplné skutkové zistenia, nevykonanie potrebných dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci.

4. Uviedol, že je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 238,90 eur mesačne, je nezamestnaný a je chránená osoba. Živí a má problém dôstojne žiť. Súd nepreskúmal pomery matky dieťaťa, ktorá vlastní dva byty, ktoré prenajíma, čo neprizná, povie, že byty prerába. Pokiaľ platí za tri byty, musia jej peniaze chýbať pre chlapca. Ak má dieťa zdravotné problémy, podľa jeho názoru, rehabilitácie sú plne hrazené zdravotnou poisťovňou, rovnako aj logopéd. Nevidel, že by dieťa nosilo okuliare.

5. Vytýkal súdu, že neuviedol celkové pomery matky dieťaťa, ako je napr. orná pôda alebo podiel 1/6 rodinného domu v obci Klín.

6. Pri kvantifikácii svojich životných nákladov uviedol len bežné veci, ktoré potrebuje k životu, pritom jeho výdavky na živobytie súd neuviedol a spomína len výdavky matky dieťaťa.

7. Ak chce matka dieťaťa výživné 100 eur, nech mu vráti všetky peniaze, o ktoré ho „okradla“.

8. Žiadal, aby matka dieťaťa preukázala všetky náklady, ktoré vynakladá na byty, ktoré vlastní, a ktoré neprenajíma.

9. Matka dieťaťa a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca dieťaťa (navrhovateľa) písomne nevyjadrili.

10. Krajský súd preskúmal vec v intenciách ustanovení § 65, 66 CMP a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) Civilného sporového poriadku v spojení s § 2 CMP a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

11. V posudzovanej veci je predmetom prieskumu odvolacieho súdu v dôsledku odvolania navrhovateľa, výrok rozsudku okresného súdu o určení rozsahu vyživovacej povinnosti navrhovateľa k spoločnému dieťaťu z manželstva na čas po rozvode manželstva rodičov.

12. Vzhľadom na charakter konania, odvolací súd v zmysle § 66 CMP nie je odvolacími dôvodmi viazaný. Bolo preto potrebné komplexne posúdiť správnosť rozhodnutia okresného súdu z hľadiska hmotnoprávných kritérií pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom (§ 62 Zákona o rodine).

13. V danej veci bolo potrebné vziať do úvahy aj predchádzajúcu úpravu rozsahu vyživovacej povinnosti navrhovateľa k dieťaťu v konaní tamojšieho súdu sp. zn. 30P/88/2014, v ktorom tunajší krajský súd rozsudkom 6CoP/90/2015-252 zo dňa 26. januára 2016 potvrdil rozsudok okresného súdu o zvýšení rozsahu vyživovacej povinnosti otca na 40 eur mesačne.

14. Je evidentné, že vzhľadom na nedávnu úpravu rozsahu vyživovacej povinnosti navrhovateľa k dieťaťu, bolo potrebné pri posudzovaní výživného na čas po rozvode vychádzať aj zo zákonnej úpravy

v ust. § 78 Zákona o rodine, v zmysle ktorého zákonným predpokladom zmeny skoršej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti je kvalifikovaná zmena pomerov na jednej alebo druhej strane subjektov právneho vzťahu výživného.

15. Zmenou pomerov rozumieme výraznú zmenu tých právne významných okolností, ktoré boli predpokladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

16. Zmena pomerov na strane subjektu povinného môže spočívať v takom zvýšení (znížení) zárobku alebo ostatných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného.

17. Zmena pomerov na strane oprávneného spočíva vo vyššom veku dieťaťa, jeho dynamickým vývojom a s tým súvisiacim nárastom životných nákladov.

18. Pre posúdenie predpokladov na zmenu právoplatného rozsudku o výživnom musí byť preukázaný záver, že došlo k zmene pomerov a že v dôsledku toho treba zmeniť aj výšku výživného. Nepostačí len úvaha o tom, že doterajšie výživné je primerané. Inak by totiž išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

19. V preskúmvanej veci sa okresný súd pri zmene rozsahu nedávnej úpravy vyživovacej povinnosti navrhovateľa k dieťaťu obmedzil iba na konštatovanie, že jeho dôchodok je 234,90 eur mesačne, a je teda vyšší o 80 eur mesačne, čo považoval za kvalifikovanú zmenu na strane povinného, ktorým odôvodnil zvýšenie výživného na dvojnásobok pôvodného rozsahu (pre úplnosť treba dodať, že kolízny opatrovník navrhol výživné v rozsahu 50 eur, práve s ohľadom na zmenu dôchodku otca).

20. Podľa názoru odvolacieho súdu, zistenie o zvýšení dôchodku otca, ktorý je jeho preukázaným príjmom, nie je dostatočným podkladom na záver o kvalifikovanej zmene pomerov, pokiaľ sa súd nezaoberal tým, ako sa toto zvýšenie prejavilo v celkovej situácii navrhovateľa (otca), už aj vzhľadom na výšku dôchodku, ktorý je na hranici životného minima.

21. Pokiaľ okresný súd uvažoval aj o ďalšom majetku navrhovateľa, bude potrebné zistiť, či došlo k zmene aj v tomto jeho majetku, prípadne, či z neho má nejaký výnos, tak, ako to bolo zisťované v konaní tamojšieho súdu sp. zn. 30P/88/2014.

22. Identicky bude zrejme potrebné zisťovať aj komplexné majetkové a príjmové pomery matky dieťaťa, ako na to poukazuje vo svojom odvolaní navrhovateľ.

23. Až po doplnení dokazovania o komplexných pomeroch manželov a odôvodnených potrebách dieťaťa a po porovnaní zistení s právne významnými okolnosťami pri predchádzajúcej úprave výživného, bude môcť okresný súd v súlade so zákonom rozhodnúť o vyživovacej povinnosti na čas po rozvode manželstva. Právny názor odvolacieho súdu je pre okresný súd záväzný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).